

Engelse ceramiek-deskundige Jenyns bezocht het Princessehof

Het Princessehof heeft dezer dagen bezoek van de conservator van de ceramiekafdeling van het Brits Museum te Londen, de heer Soame Jenyns gehad. De heer Jenyns was in Amsterdam, waar hij in het Rijksmuseum een lezing over Japans porcelein (Kakemono) had gehouden voor de vereniging „Vrienden van de Aziatische Kunst” en was nu samen met de heer Fontein, vertegenwoordiger dezer vereniging naar Leeuwarden gekomen, speciaal om het Princessehof te leren kennen.

Na een bezoek ten huize van de conservator, waar de aanwinsten aan ceramiek der laatste tijden werden bekeken, kon een bezoek van een paar uren worden gebracht aan het Princessehof. Zeer de aandacht trok de kraakporcelein-kast in de woonkamer van Marijkemuoi, die zo bijzonder rijk is, omdat dit type zich van de 16e eeuw af, in de speciale liefde van de bewoners van de Zeven Provinciën kon verheugen, zoals op de afbeelding er van op vrijwel alle 17e eeuwse ceramiek-stillevenen blijkt. In de Hindeloper pronkkamers was dit porcelein de enige versiering van de hoge schoorsteenmantel en van de richel of kraak boven de bedsteden.

Iedere Fries met ceramiek-belangstelling weet, wat „Kraakporcelein” is. De Engelsman, die het nu „Swatow ware” noemt, zou het juist kunnen noemen „the porcelain of the carques”, dit zijn de Portugese vrachtschepen (kraken), waarin de oude Hollanders het reeds van 1597 af buit maakten.

De kolossale z.g.n. „dragoner-vaas” uit pl.m. 1700, die ik een paar jaar geleden kon aankopen uit de Amsterdamse antiekhandel en ook het verdere porcelein in deze 18e eeuwse goudleer-kamers, die van Marijkemuoi en die uit Friesma state, is hier geheel op zijn plaats.

Bijzondere aandacht trokken de marta-vanen, de oude voorraadpotten der zeejonken. Speciale aandacht werd geschonken aan de oudste exemplaren uit Fang- en Sungtijden, die gevonden zijn op de hellingen van de Merbaboe in de buurt van de Boroboedoer en die zo goed op hun plaats zijn in de Hindoe-Javaanse zaal en de nieuwe opstelling onder de pendoppo in de Indische zaal. Deze voorraadpotten hebben nog dezelfde vorm, die ze vele eeuwen voor Christus reeds op hadden op Creta (opgravingen van het paleis van koning Cnossos).

Het langst werd vertoefd in de zaal met de 21 vitrines, waarin de Chinese ceramiek van vijf eeuwen, chronologisch en technisch staat geordend. De kasten met de keizerlijke porcelainen, die met de celadonen, het Mingblauw en -gekleurd, de ceramiek van de randstaten, Siam, Annam en Korea, hadden hier de speciale belangstelling.

Het sterk didactische karakter van deze

opstelling viel de Engelse goed op.

In de Verbeekzaal boven staan hoofdzakelijk de Zuid-Chinese porcelainen van Ming-tijden af, waaraan de grote collectie, door vader en zoon Verbeek aan het Princessehof geschonken, zo bijzonder rijk is. Onze voorouders noemden dit product – in navolging van de Portugezen reeds „de grove porcelainen”, d.w.z. grof, ruw, met ovenzand van achteren aangebakken.

In de 18e eeuw, de grote tijd van het porceleinverzamelen, was het in het Westen niet gezien, wel in het Oosten, speciaal in Japan, waar het zelfs is nagebootst. Eerst in de 20e eeuw is het grote oudheidkundig- en esthetische belang er van ingezien en wordt er door Engelse en Amerikaanse liefhebbers veel aandacht aan geschonken.

Er schoot weinig tijd meer over voor de nieuwe opstelling van de Europese ceramiek boven, die ook zo'n sterke didactische indeling heeft.

Van de inrichting van het Princessehof als museum, dus van 1917 af, heb ik mij tot ideaal gesteld de gelijksoortige opstelling in het Brits Museum, door ons aller leermeester R. L. Hobson, de voorganger van de heer Jenyns.

NANNE OTTEMA

Engelse ceramiek-deskundige Jenyns bezocht het Prinsessehof

Het Prinsessehof heeft dezer dagen bezoek van de conservator van de ceramiekafdeling van het Brits Museum te Londen, de heer Soame Jenyns gehad. De heer Jenyns was in Amsterdam, waar hij in het Rijksmuseum een lezing over Japans porcelein (Kakyemon) had gehouden voor de vereniging „Vrienden van de Aziatische Kunst” en was nu samen met de heer Fontein, vertegenwoordiger dezer vereniging naar Leeuwarden gekomen, speciaal om het Prinsessehof te leren kennen.

Na een bezoek ten huize van de conservator, waar de aanwinsten aan ceramiek der laatste tijden werden bekeken, kon een bezoek van een paar uren worden gebracht aan het Prinsessehof. Zeer de aandacht trok de kraakporcelein-kast in de woonkamer van Marijkemuoi, die zo bijzonder rijk is, omdat dit type zich van de 16e eeuw af, in de speciale liefde van de bewoners van de Zeven Provinciën kon verheugen, zoals op de afbeelding er van op vrijwel alle 17e eeuwse ceramiek-stilleven blijkt. In de Hindeloper pronkkamers was dit porcelein de enige versiering van de hoge schoorsteenmantel en van de richel of kraak boven de bedsteden.

Iedere Fries met ceramiek-belangstelling weet, wat „Kraakporcelein” is. De Engelsman, die het nu „Swatow ware” noemt, zou het juister kunnen noemen „the porcelain of the caraques” dit zijn de Portugese vrachtschepen (kraken), waarin de oude Hollanders het reeds van 1597 af buit maakten.

De kolossale z.g.n. „dragoner-vaas” uit pl.m. 1700, die ik een paar jaar geleden kon aankopen uit de Amsterdamse antiekhandel en ook het verdere porcelein in deze 18e eeuwse goudleer-kamers, die van Marijkemuoi en die uit Friesma state, is hier geheel op zijn plaats.

Bijzondere aandacht trokken de martavanen, de oude voorraadpotten der zeejonken. Speciale aandacht werd geschonken aan de oudste exemplaren uit Fang- en Sungtijden, die gevonden zijn op de hellingen van de Merbaboe in de buurt van de Boroboedoer en die zo goed op hun plaats zijn in de Hindoe-Javaanse zaal en de nieuwe opstelling onder de pendoppo in de Indische zaal. Deze voorraadpotten hebben nog dezelfde vorm, die ze vele eeuwen voor Christus reeds op hadden op Creta (opgravingen van het paleis van koning Cnosses).

Het langst werd vertoefd in de zaal met de 21 vitrines, waarin de Chinese ceramiek van vijf eeuwen, chronologisch en technisch staat geordend. De kasten met de keizerlijke porceleinen, die met de celadonen. het Ming-blauw en -gekleurd, de ceramiek van de randstaten, Siam, Annam en Korea, hadden hier de speciale belangstelling.

Het sterk didactische karakter van deze opstelling viel de Engelse goed op.

In de Verbeekzaal boven staan hoofdzakelijk de Zuid-Chinese porceleinen van Ming-tijden af, waaraan de grote collectie, door vader en zoon Verbeek aan het Prinsessehof geschonken, zo bijzonder rijk is. Onze voorouders noemden dit product - in navolging van de Portugezen reeds „de grove porceleinen”, d.w.z. grof, ruw, met ovenzand van achteren aangebakken.

In de 18e eeuw, de grote tijd van het porceleinverzamelen. was het in het Westen niet gezien, wel in het Oosten, speciaal in Japan, waar het zelfs is nagebootst. Eerst in de 20e eeuw is het grote oudheidkundig- en esthetische belang er van ingezien en wordt er door Engelse en Amerikaanse liefhebbers veel aandacht aan geschonken.

Er schoot weinig tijd meer over voor de nieuwe opstelling van de Europese ceramiek boven, die ook zo'n sterke didactische indeling heeft.

Van de inrichting van het Prinsessehof als museum, dus van 1917 af, heb ik mij tot ideaal gesteld de gelijksoortige opstelling in het Brits Museum, door ons aller leermeester R.L. Hobson, de voorganger van de heer Jenyns.

NANNE OTTEMA

Leeuwarder courant : hoofdblad van Friesland
29-01-1954